

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.784 van 17 december 2002
in de zaak A. 62.637/XII-416.**

In zake : Willy MAMPAEY,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. Moreau,
kantoor houdende te Antwerpen,
Quinten Matsijslei 34

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy Mampaey op 6 maart 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de hem op 6 januari 1995 meegedeelde beslissing van de Argo, dat aan zijn aanvraag om toelating tot de proeftijd in de vacant verklaarde betrekking nr. 202.011 “geen gunstig gevolg kan worden verleend omdat [zijn] kandidatuur statutair niet voldoet”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. Verhulst;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. Moreau, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. Bral, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij verzoeker belang ontzegt bij het beroep; dat zij opwerpt dat verzoeker geen belang heeft om de te zijnen opzichte getroffen weigering aan te vechten nu hij heeft nagelaten de effectieve toewijzing van de betrekking aan Jos Van Meensel aan te vechten;

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie antwoordt dat uit zijn verzoekschrift zonder enige mogelijke twijfel blijkt dat hij ernaar streeft de omstreden betrekking te krijgen door toegelaten te worden tot de proeftijd, “wat vanzelfsprekend inhoudt dat deze betrekking niet door een andere persoon kan uitgeoefend worden”;

Overwegende dat de weigering om verzoeker toe te laten tot de proeftijd in de beoogde betrekking blijkt uit de beslissing van de verwerende partij om Jos Van Meensel tot de proeftijd in die betrekking toe te laten; dat verzoeker maar belang heeft om die weigering aan te vechten, en er voordeel uit kan putten, indien hij minstens ook geacht kan worden de nietigverklaring van de laatstgenoemde beslissing te vorderen;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker ernaar streeft de omstreden betrekking te krijgen; dat, tot bewijs van het tegendeel, inderdaad moet worden aangenomen dat wie voor zichzelf een betrekking wil, onvermijdelijk ook wil dat wie deze betrekking heeft gekregen eruit verwijderd wordt om voor hem plaats te maken; dat de vordering geacht mag worden mede tegen de toelating tot de proeftijd van Jos Van Meensel te zijn gericht; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting opwerpt dat verzoeker hoe dan ook geen actueel belang meer heeft;

Overwegende dat ter terechtzitting blijkt dat verzoeker in de loop van het jaar 2001 een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen heeft gevraagd en deze heeft verkregen; dat het belang van verzoeker erin bestond de bestreden beslissing te zien vernietigen waardoor hij minstens een nieuwe kans zou hebben om door toelating tot de proeftijd voor benoeming in het nagestreefde selectieambt in aanmerking te worden genomen; dat hij derhalve geen dadelijk belang meer lijkt te hebben bij een gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing; dat zulks inderdaad de vraag doet rijzen naar zijn actueel belang bij de nietigverklaring van een beslissing waarbij zijn aanvraag tot toelating tot de proeftijd wordt afgewezen; dat het zaak van verzoeker is die twijfel weg te werken;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting verduidelijkt geen voorbehoud te hebben gemaakt bij de verkregen terbeschikkingstelling, maar verklaart blijvend belang te hebben bij het beroep wegens de burgerlijke mogelijkheden tot schadevergoeding;

Overwegende dat uit dat betoog blijkt dat verzoeker vrijwillig verzaakt heeft aan zijn aanspraken op bevordering en zijn actueel belang naar zijn oordeel nog enkel erin bestaat de bestreden beslissing bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen; dat dergelijk belang echter geen belang is dat verbonden is aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat een dusdanig belang een onrechtstreeks belang is dat niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen of te handhaven; dat overigens ook de gewone rechter die gevat is om uitspraak te doen over de vordering tot schadevergoeding de fout van de overheid kan vaststellen; dat het louter gelijk krijgen op zich niet de gevraagde nietigverklaring wettigt; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.